A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2010. szeptember 2.*

A C-290/07. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviseli: J. Flett, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2007. június 14-én benyújtott fellebbezése tárgyában

a másik fél az eljárásban:

a **Scott S.A.** (székhelye: Saint Cloud [Franciaország], képviselik: J. Lever QC, R. Griffith és M. Papadakis solicitors, valamint P. Gardner és G. Peretz barristers, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

támogatják:

a **Département du Loiret** (képviseli: A. Carnelutti ügyvéd)

beavatkozó a fellebbezési eljárásban,

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues, S. Seam és F. Million, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Tizzano tanácselnök, E. Levits (előadó), J.-J. Kasel, M. Safjan és M. Berger bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. december 17-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2010. február 23-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésében az Európai Közösségek Bizottsága az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-366/00. sz., Scott kontra Bizottság ügyben 2007. március 29-én hozott ítéletének (EBHT 2007., II-797. o.) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette a Franciaország által a Scott Paper SA/Kimberly Clark részére nyújtott állami támogatásról szóló, 2000. július 12-i 2002/14/EK bizottsági határozatot (HL 2002. L 12., 1. o.; a továbbiakban: vitatott határozat) abban a részében, amelyben az egy földterület kedvezményes árának formájában nyújtott állami támogatásra vonatkozik.

Jogi háttér

2 Az EK-Szerződés [88.] cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) a (2) preambulumbekezdése szerint lényegében arra irányul, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban szabályozza és megszilárdítsa az EK 88. cikk alkalmazására vonatkozóan kialakult állandó bizottsági gyakorlatot.

3 E rendelet 6. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bejelentett új támogatásokra vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárást kezdeményező határozat „felszólítja az érintett tagállamot és az egyéb érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket egy meghatározott, általában egy hónapot meg nem haladó határidőn belül)", amely bizonyos, kellően indokolt esetekben meghosszabbítható.

4 A 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése így rendelkezik:

„Amennyiben az […] emlékeztető ellenére az érintett tagállam nem adja meg a Bizottság által előírt határidőn belül a kért információt, vagy amennyiben nem teljes információt ad, a Bizottság határozattal kérheti az információt […]."

A jogvita alapját képező tényállás

5 A Scott Paper Company amerikai társaság, amely egészségügyi és háztartási felhasználásra szánt papírt állít elő. Az amerikai társaság francia leányvállalata, a Bouton

Brochard Scott SA, amelynek helyébe a Scott SA lépett (a továbbiakban: Scott), továbbá Loiret megye és Orléans városa annak érdekében, hogy lehetővé tegyék egy francia termelőüzem telepítését, az 1987. szeptember 12-i megállapodás értelmében a Société économique mixte pour l'équipement de Loiret (a továbbiakban: Sempel) társaságot bízták meg azzal, hogy készítse el az e telepítéshez szükséges valamennyi tanulmányt, valamint végezze el a megkövetelt telekrendezéshez szükséges, hozzávetőleg 68 hektár területre kiterjedő munkákat.

6 Az érintett földterületeket 1 frank jelképes összegért ruházta át a Sempelre Orléans városa, amely ezt megelőzően három ügylet keretében szerezte meg azokat, mégpedig 1975-ben 30 hektárt, 1984-ben 32,5 hektárt, 1987-ben pedig 5,5 hektárt. Orléans városa és Loiret megye kötelezettséget vállalt arra, hogy a telekrendezés költségeit 80 millió FRF értékben finanszírozza.

7 A Sempel az 1987. év végén, az Orléans városa, Loiret megye és a Scott között 1987. augusztus 31-én létrejött megállapodásnak (a továbbiakban: Scott-megállapodás) megfelelően, 31 millió frank, vagyis hozzávetőleg 4,7 millió euró összegért értékesítette a Scott részére a rendezett földterület egy részét, vagyis a rendelkezésre álló 68 hektárból 48 hektárt.

8 Erről az értékesítésről nem tettek az állami támogatásokra vonatkozó szabályok szerinti bejelentést a Bizottságnak.

9 A Scott részvényeit 1996 januárjában felvásárolta a Kimberly-Clark Corp. nevű vállalkozás (a továbbiakban: KC). E vállalkozás 1998 januárjában bejelentette az üzem bezárását. Az üzem aktív eszközeit, vagyis a földterületet és a felszerelési tárgyakat 1998 júniusában felvásárolta a Procter & Gamble (a továbbiakban: P & G).

10 A francia Számvevőszéknek az 1996. évre vonatkozó, a földterület Scott részére történő átruházását értékelő jelentését követően panaszt nyújtottak be a Bizottsághoz. A Bizottság 1998 májusában úgy döntött, hogy megindítja az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást, amely a vitatott határozat elfogadásához vezetett.

11 E határozatnak a 2001. március 2-i helyesbítéssel módosított változata a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja a 48 hektár földterületért felszámított 39,588 millió FRF, vagyis hozzávetőleg 6,03 millió, illetve jelenértéken számolva 80,77 millió FRF, vagyis 12,3 millió euró összegű kedvezményes vételár, valamint a Scott javára biztosított, a francia hatóságok által meghatározandó kedvezményes talajvíz-mentesítési díj formájában nyújtott állami támogatást. E határozat 2. cikke előírja az e jogcímen már jogellenesen átutalt összegek visszatéríttetését.

A Bizottság előtti eljárás

12 A Bizottság 1997 januárja és 1998 áprilisa között több alkalommal intézett felvilágosítás iránti kérelmet a francia hatóságokhoz, amelyeket e hatóságok részben válaszoltak meg.

13 A Bizottság 1998. május 20-án úgy döntött, hogy megindítja az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást, a francia hatóságokat pedig az 1998. július 10-i levélben tájékoztatta erről. E határozatot 1998. szeptember 30-án közzétették az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában (HL C 301., 4. o.), a határozat a közzétételétől számított egy hónapos határidőt biztosított az érdekelt feleknek észrevételeik benyújtására.

14 A Scott és a francia hatóságok 1998. november 28-án, illetve november 25-én nyújtották be észrevételeiket a Bizottsághoz.

15 Mivel a francia hatóságok csak részben tettek eleget a hozzájuk intézett, a perbeli földterület piaci értékének meghatározására irányuló kiegészítő felvilágosítás iránti kérelmeknek, a Bizottság a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése alapján felszólította őket, hogy bocsássanak rendelkezésére „a támogatás elemei és a [Scott] javára hozott intézkedések értékeléséhez szükséges valamennyi dokumentumot, információt és adatot". Ez az információnyújtási rendelkezés megjelölt többek között egyes dokumentumokat és konkrét információkat. A francia hatóságok 1999. október 15-én csak részleges választ adtak e felszólításra.

16 A Bizottság és a francia kormány, továbbá ez utóbbi oldalán a Scott képviselői részvételével 1999. december 7-én tartott megbeszélést követően a Bizottság engedélyezte, hogy a vitatott támogatást illetően az 1999. év végéig újabb információkat terjesszenek elő.

17 A Scott e felhívásra adott válaszként 1999. december 24-én egyes kiegészítő információkat tartalmazó levelet intézett a Bizottsághoz (a továbbiakban: a Scott levele), maguk a francia hatóságok pedig hasonló információkat közöltek a 2000. február 7-i és február 21-i leveleikben.

18 A Bizottság 2000. február 22-én értesítette a Scottot, hogy az 1999. december 24-i levelében foglalt kiegészítő észrevételeket nem tudja az ügyirathoz csatolni.

19 A Bizottság a rendelkezésére álló valamennyi információ és bizonyíték alapján meghozta a vitatott határozatot.

20 A Bizottság, miután a vitatott határozat indokolásának 29. pontjában megállapította, hogy a perbeli földterületet nem feltételmentes pályázati eljárás keretében értékesítették a Scott részére, sem pedig független szakértő nem végzett e földterületre vonatkozó értékbecslést, továbbá több alkalommal, így többek között a határozat indokolásának 31., 32., 97., 160., 166. és 168. pontjában hangsúlyozta, hogy a francia hatóságoktól eredménytelenül próbált olyan teljes körű információkat szerezni, amelyek alapján elvégezhette volna a vitatott támogatás vizsgálatát, meghatározta a visszatérítendő jogellenes támogatás összegét.

21 Ennek érdekében a hasonló földterület piaci ára és a Scott által ténylegesen fizetett ár összehasonlításából indult ki.

22 A Bizottság annak meghatározása érdekében, hogy 1987-ben mennyi lehetett a perbeli földterület piaci ára, azokat a költségeket vizsgálta, amelyeket Orléans városa viselt az említett földterület megszerzése és a Scott telepítéséhez szükséges telekrendezési munkák elvégzése érdekében.

23 A rendezetlen földterülettel kapcsolatban a Bizottság abból az átlagos árból, vagyis 10,9 millió FRF-ból indult ki, amelyet Orléans városa 1975-től 1987-ig azon három földterületszerzés során fizetett, amelyekből a 48 hektár perbeli földterület származott. Ez az érték, amelyet megerősítettek az Orléans város képviselő-testületének 1994. május 27-i üléséről készült jegyzőkönyvben foglaltak, megközelítőleg megfelelt a francia hatóságok által az 1997. május 17-i és május 29-i levelekben előadott értékelésnek, mint ez kiderül a vitatott határozat indokolásának 15. pontjából.

24 A perbeli földterületen végzett telekrendezést illetően a Bizottság a Sempel által viselt, a felszámolási zárómérlegében feltüntetett 140,4 millió FRF összegű költségeket vette alapul, mint ezt a határozat indokolásának 19. pontjában kifejti.

25 A Bizottság, miután a fenti összegből levonta többek között a Sempel által kötött kölcsönszerződésekhez kapcsolódó költségeket, valamint a Scott által a perbeli földterületért fizetett 31 millió FRF összegű árat, a Scott részére nyújtott állami támogatás összegét 39,588 millió FRF-ra becsülte.

26 E körülmények között a vitatott határozat rendelkező részének szövege a következő:

„*1. cikk*

A földterület kedvezményes ára és kedvezményes talajvíz-mentesítési díj formájában nyújtott állami támogatás, amelyet Franciaország biztosított a Scott számára 39,58 millió FRF (6,03 millió euró), vagy jelenlegi értéken számolva 80,77 millió FRF (12,3 millió euró) összegben, a földterület kedvezményes ára tekintetében és a Bizottság által meghatározott számítási mód szerint a francia hatóságok által megállapítandó összeg mint második előny tekintetében összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

2. cikk

(1) Franciaország meghoz minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy a kedvezményezettekkel visszatéríttesse az 1. cikkben hivatkozott és jogellenesen rendelkezésükre bocsátott támogatást.

(2) A visszatérítettésnek haladéktalanul meg kell történnie, a nemzeti jog szerinti eljárásoknak megfelelően, amennyiben ezek lehetővé teszik a jelen határozat azonnali és hatékony végrehajtását. A visszatérítendő támogatás magában foglalja az attól az időponttól a visszatérítés időpontjáig felszámított kamatokat is, amikor a támogatást a kedvezményezett rendelkezésére bocsátották. A kamatokat a regionális célú támogatások keretében nyújtott szubvenció-egyenérték számításához alkalmazott kamatláb alapján kell kiszámítani.

3. cikk

Franciaország a jelen határozat közlésétől számított két hónapos határidőn belül tájékoztatja a Bizottságot azon intézkedésekről, melyeket a határozatnak való megfelelés céljából tett.

4. cikk

Jelen határozat címzettje a Francia Köztársaság."

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

27 A Scott a vitatott határozat részleges megsemmisítése iránti keresetének alátámasztása érdekében négy jogalapra hivatkozott, amelyeket többek között a lényeges eljárási szabályok e határozatban történő megsértésére alapított, amennyiben a Bizottság nem vett figyelembe egyes olyan dokumentumokat és információkat, amelyeket a Scott a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatban előírt határidő lejártával terjesztett elő. Ezenkívül a negyedik jogalapjában azt állította, hogy a Bizottság a támogatás összegének meghatározása során különböző mérlegelési hibákat

követett el, különösen a Scott által a perbeli földterületért fizetett 31 millió FRF megosztása keretében.

28 A Bizottság a kereset teljes egészében történő elutasítását kérte, viszont az ellenkérelmében azt is elismerte, hogy tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a Scott által fizetett 31 millió FRF összeg a 68 hektár területű telek, nem pedig a perbeli földterület megszerzését szolgálta. Ezért 2001. március 21-én helyesbítette a vitatott határozatot, ennek következtében pedig csökkentette a visszatérítendő támogatás összegét.

29 Az Elsőfokú Bíróság elöljáróban megvizsgálta a Scott által a keresetleveléhez csatolt négy mellékletnek a Bizottság által vitatott elfogadhatóságát. Ezzel összefüggésben a megtámadott ítélet 44. pontjában kifejtette, hogy a Scott az említett iratokat érvényesen csatolta a keresetlevélhez, ennek következtében pedig azok az Elsőfokú Bíróság előtti ügyirat részét képezték. Következésképpen úgy ítélte meg, hogy ezen iratok elfogadhatósága nem volt kétséges. Megállapította, hogy a Bizottság valójában azt kifogásolta, hogy az Elsőfokú Bíróság ezeket az iratokat figyelembe vette a vitatott határozat jogszerűségének mérlegelése keretében, miközben a közigazgatási eljárás során ezek nem képezték a Bizottság előtti ügyirat részét.

30 Az Elsőfokú Bíróság, miután ezen iratok közül háromról akként foglalt állást, hogy az első kettő esetében helyt adott a Bizottság érveinek, a harmadik esetében pedig elutasította az elfogadhatatlansági kifogást, úgy ítélte meg, hogy a Bizottság tévedett, amikor a Scott levelét nem volt hajlandó az ügyirathoz csatolni.

31 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 58–61. pontjában különösen hangsúlyozta, hogy tekintettel az ügy körülményeire és arra, hogy a Bizottság a francia hatóságok 2000. január 7-i és február 21-i leveleiben foglalt hasonló információkat elfogadta, figyelembe kellett volna vennie a Scott levelében foglalt információkat is.

32 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 63. pontjában megállapította, hogy a Scott a vitatott határozat jogszerűségének megkérdőjelezése érdekében hivatkozhatott e levélre. Ennek alapján az Elsőfokú Bíróság közvetlenül a negyedik, a vitatott támogatás értékelése során állítólag elkövetett mérlegelési hibákra alapított megsemmisítési jogalapot vizsgálta.

33 Ezzel összefüggésben az Elsőfokú Bíróság három lépésből álló okfejtést vezetett le.

34 Először is a Bizottság által elkövetett módszertani és számítási hibákat, valamint a Bizottság által az értékeléseihez felhasznált adatokkal kapcsolatos pontatlanságokat emelte ki.

35 Az Elsőfokú Bíróság többek között hangsúlyozta, hogy a Bizottság azáltal, hogy a perbeli földterület piaci értékének felméréséhez a költségeken alapuló módszert részesítette előnyben, mind e módszer megválasztása kapcsán, mind pedig annak konkrét alkalmazását illetően hibákat követett el.

36 Így az Elsőfokú Bíróság egyrészt a megtámadott ítélet 106. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság másodlagos és közvetett információkra hagyatkozott, amikor a perbeli rendezetlen földterület értékének meghatározásához a megszerzésre fordított költségek módszerét részesítette előnyben.

37 Másrészt a megtámadott ítélet 110. és 111. pontjában megállapította, hogy a Bizottság a perbeli földterület Orléans városa általi megszerzése keretében fizetett ár meghatározása során a perbeli rendezetlen földterület olyan értékét eredményező számítási hibát követett el, amely a francia hatóságok által a közigazgatási eljárás során végzett, a vitatott határozat indokolásának 15. pontjában említett becsléshez közelít. Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 111. pontjában úgy ítélte meg, hogy e hiba, még ha a Scottnak kedvez is, nem volt menthető. Márpedig e hiba hiányában a Bizottság valószínűleg arra a következtetésre jutott volna, hogy az Orléans város

képviselő-testületének 1994. május 27-i üléséről készült jegyzőkönyvben foglalt adatok nem feltétlenül erősítik meg a számításait.

38 Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság az ítéletének 114–119. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által felhasznált adatok pontatlanok voltak. Így, mivel a Scottra átruházott földterületet a francia helyi önkormányzatok három olyan ügylet keretében vásárolták meg, amelyekre az 1975-től 1984-ig terjedő időszakban került sor, a Bizottság nem vehette volna alapul az ezen ügyletekből eredő átlagos árat annak értékelése során, hogy a perbeli rendezetlen földterületnek 1987-ben mennyi volt a piaci értéke.

39 Hasonlóképp, a perbeli földterületen végzett telekrendezési munkák értékének felmérése kapcsán az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 120–122. pontjában olyan körülményeket jelölt meg, amelyek alapján a Bizottságnak kételkednie kellett volna az ezzel összefüggésben általa választott eszköz, vagyis a Sempel által az említett telekrendezés elvégzése érdekében vállalt költségek megbízhatóságában. Az Elsőfokú Bíróság különösen hangsúlyozza, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a felépítendő üzemnek a Scott-megállapodásban említett területe és a ténylegesen felépített üzem Orléans város képviselő-testületének 1994. május 27-i üléséről készült jegyzőkönyvben említett területe közötti különbséget. Hasonlóképp, a Bizottság az elvégzendő munkáknak a Scott-megállapodásban említett értéke és e munkáknak a Sempel felszámolási zárómérlegében megjelölt költségei közötti különbséget sem vette figyelembe. Az Elsőfokú Bíróság legalábbis úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak nyilatkoztatnia kellett volna a Scottot az e körülményekkel aktualizált eltérésekről.

40 Az Elsőfokú Bíróság másodszor megállapította, hogy ha a Bizottság megfelelően figyelembe vette volna a Scott levelében és a francia hatóságok ezt követő észrevételeiben foglalt információkat és értékeléseket, észre kellett volna vennie a perbeli földterület piaci értékének felmérésével kapcsolatos jelentős eltéréseket. Márpedig az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 137. és 138. pontjában hangsúlyozta, hogy a Bizottságnak ilyen kétségek esetén mindenképp más értékelési eszközökhöz kellett volna folyamodnia, így például független szakértői véleményt kellett volna beszereznie a perbeli földterület piaci értékének meghatározása érdekében, vagy legalábbis

szélesebb körű információkat kellett volna kérnie a Scottól és a francia hatóságoktól az észrevételeikben általuk hivatkozott értékeléseket illetően.

41 Az Elsőfokú Bíróság harmadszor megállapította, hogy a Bizottság védekezésképpen nem hozhatta fel azt a jogát, hogy az állami támogatásokkal kapcsolatos határozatát egyedül a rendelkezésére álló iratok alapján hozhatja meg, ha az információnyújtási rendelkezés kibocsátását követően az érintett tagállam nem tanúsította a kívánt együttműködést.

42 E három részből álló indokolás alapján az Elsőfokú Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság a vitatott határozattal megsértette az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárási szakasz gondos lefolytatására irányuló kötelezettségét, következésképpen az Elsőfokú Bíróság helyt adott a kereset negyedik jogalapjának. Ezért az Elsőfokú Bíróság a három másik jogalap vizsgálata nélkül megsemmisítette a vitatott határozat 2. cikkét.

A felek kérelmei

43 A Bizottság fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és hozzon határozatot a fellebbezés tárgyát képező kérdésekben, illetve az olyan kérdések tekintetében, amelyekre nézve úgy ítéli meg, hogy a per állása nem teszi lehetővé a határozathozatalt, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé és kötelezze az Elsőfokú Bíróságot új ítélet meghozatalára;

– a Scottot kötelezze a saját költségei, valamint a Bizottság részéről mind az Elsőfokú Bíróság, mind pedig a Bíróság előtt felmerült költségek viselésére;

– a Francia Köztársaságot kötelezze mind az Elsőfokú Bíróság, mind pedig a Bíróság előtt felmerült saját költségei viselésére.

44 A Scott azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a Bizottságot kötelezze a fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségek viselésére.

45 Loiret megye – amelynek a Bíróság elnöke 2008. július 17-i végzésével megengedte a Scott kérelmeinek támogatása érdekében történő beavatkozást – azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

46 A Bizottság által a fellebbezésének alátámasztása érdekében előadott jogalapok többek között az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben levezetett okfejtés különböző részei ellen irányulnak.

47 Így különösen a kilencedik, tizedik, tizenegyedik és tizenkettedik jogalap, amelyeket először kell megvizsgálni, az Elsőfokú Bíróság okfejtésének első része ellen irányul.

A kilencedik, tizedik, tizenegyedik és tizenkettedik jogalapról, amelyek lényegében azon alapulnak, hogy az Elsőfokú Bíróság a felülvizsgálati jogkörének gyakorlása során túllépte a hatáskörét

A felek érvei

48 A Bizottság a kilencedik jogalapjában azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság, nevezetesen a megtámadott ítélet 105–108. pontjában, úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a perbeli földterület és a telekrendezés értékének meghatározása során tévesen választotta a francia hatóságok által viselt költségeken alapuló módszert, következésképpen pedig megsértette az alapügy tényállásának pártatlan és alapos vizsgálatára irányuló kötelezettségét.

49 Márpedig a Bizottság úgy véli, hogy mivel a vitatott támogatás időpontjában e támogatásról nem állt rendelkezésre semmilyen értékelés, továbbá nem szerveztek nyílt pályázati eljárást, megalapozottan alkalmazta e módszert.

50 Ezzel összefüggésben egyrészt a Bizottság széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik a földterület és a telekrendezés értékének felmérésére irányuló módszer megválasztása során.

51 Másrészt a költségeken alapuló módszer különösen megfelelő az olyan ügylet esetében, amely a kedvezményezett szükségleteihez igazodó telekrendezés elvégzését magában foglaló földterület értékesítésre irányul.

52 Mindezek alapján az Elsőfokú Bíróság olyan körülmények között írta elő a Bizottsággal szemben, hogy kiegészítő információkat kérjen a francia hatóságoktól és a Scottól, vagy akár külső szakértőt vegyen igénybe, amelyek mellett pedig joga volt a költségeken alapuló módszert alkalmazni, mint ez a hatóságok általi földterület- és épületértékesítés állami támogatási elemeire vonatkozó bizottsági közleményből (HL 1997. C 209., 3. o.) is kiderül.

53 Végül – ellentétben azzal, amit az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 139. pontjában megállapított – a Bizottságnak semmi oka nem volt arra, hogy a perbeli földterületnek a Scott/Kimberley-Clark és a Procter & Gamble között 1998-ban létrejött adásvételből eredő árát részesítse előnyben annak meghatározása érdekében, hogy e földterület tizenegy évvel korábban mennyit ért.

54 A Scott azt állítja, hogy a Bizottság kifogásai a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapulnak. Így az Elsőfokú Bíróság nem azt rótta fel a Bizottságnak, hogy a költségeken alapuló módszerből indult ki, hanem azt, hogy a perbeli földterület értékének felmérése kapcsán nem vett figyelembe más módszereket.

55 Loiret megye hangsúlyozza, hogy a Bizottság a perbeli földterület értéke felmérésének valamennyi módszerét köteles lett volna megvizsgálni, majd azok közül a legmegbízhatóbbat kiválasztani. Márpedig a Bizottság által választott, a költségeken alapuló módszer csak másodlagos a közvetlen értékbecslési módszerekhez képest.

56 A Bizottság a tizedik fellebbezési jogalapjában azt állítja, hogy a szóban forgó vagyontárgy olyan értékeléséből indult ki, amely a Scott számára a legkedvezőbb volt. Ezenkívül – ellentétben azzal, amit az Elsőfokú Bíróság a megállapított – a Bizottságnak nem volt feladata tisztázni a Sempel könyveléséből eredő költségek és a Scott-megállapodásban kikötött összeg között fennálló eltérést.

57 Ezzel szemben a Scott azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság egyszerűen annak megállapítására szorítkozott, hogy a Bizottság a perbeli földterületen végzett telekrendezés értékének felmérése során nem tekinthette volna kiindulópontnak a Sempel által viselt költségeket.

58 A Bizottság a tizenegyedik fellebbezési jogalapjában azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 118. pontjában azt állapította meg, hogy az Orléans város képviselő-testületének 1994. május 27-i üléséről készült jegyzőkönyv a rendezetlen földterület költségeinek csak nagyon tömör, részletes magyarázat nélküli összefoglalóját tartalmazza. Az Elsőfokú Bíróság ezáltal túllépte a felülvizsgálati jogkörét olyan területen, amelyen a Bizottság széles körű mérlegelési mozgástérrel rendelkezik.

59 Ezzel szemben a Scott azt állítja, hogy a Bizottság fellebbezésében foglalt, az orléans-i városi önkormányzat ülésére vonatkozó utalások tévesek, tekintettel azokra a mellékletekre, amelyeket maga a Bizottság nyújtott be. Ezért a Scott arra a következtetésre jut, hogy ezt az érvet el kell utasítani.

60 A Bizottság a tizenkettedik jogalapjában azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 125. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak a perbeli rendezetlen földterület értékeléseként azt kellett volna elfogadnia, amit a francia hatóságok az 1993-ban végzett adóellenőrzés során megállapítottak. Az Elsőfokú Bíróság ezzel túllépte a hatáskörét.

61 A Scott előadja, hogy relevánsabb lett volna a földterületnek a francia adóhatóság által kialakított értékbecslését alapul venni, mint a költségeken alapuló módszert.

A Bíróság álláspontja

62 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az a kérdés, hogy az Elsőfokú Bíróság joggal vonhatta-e le a hivatkozott tényekből azt a következtetést, hogy a közösségi intézmények nem sértették meg a gondossági kötelezettségüket, olyan jogkérdést képez, amely fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozik (lásd a C-535/06. P. sz., Moser Baer India kontra Tanács ügyben 2009. szeptember 3-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-7051. o.] 34. pontját).

63 Ebből következik, hogy a Bizottság által az ilyen mérlegelésre vonatkozóan előadott jogalapok elfogadhatók.

64 E jogalapok megalapozottságával kapcsolatban meg kell állapítani, hogy jóllehet az állami támogatások területén a Bizottság széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amelynek gyakorlása magában foglal az Európai Unióval összefüggésben megvalósítandó gazdasági jellegű értékeléseket, ez nem jelenti azt, hogy az uniós bíróságnak tartózkodnia kellene a gazdasági jellegű adatok Bizottság általi értelmezésének ellenőrzésétől.

65 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis az uniós bíróságnak nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (C-12/03. P. sz., Bizottság kontra Tetra Laval ügyben 2005. február 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-987. o.] 39. pontja).

66 Mindazonáltal az uniós bíróság ezen ellenőrzés keretében a Bizottság gazdasági jellegű értékelését nem helyettesítheti a sajátjával (a C-525/04. P. sz., Spanyolország kontra Lenzing ügyben 2007. november 22-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-9947. o.]

57. pontja). A Bizottság által végzett összetett gazdasági értékelések felett az uniós bíróságok által gyakorolt ellenőrzés ugyanis olyan korlátozott ellenőrzést jelent, amely szükségképpen annak vizsgálatára szorítkozik, hogy tiszteletben tartották-e az eljárási szabályokat és az indokolási kötelezettséget, a tényállás tárgyi szempontból pontos-e, valamint nem követtek-e el nyilvánvaló mérlegelési hibát, illetve hatáskörrel való visszaélést (lásd a C-501/06. P., C-513/06. P., C-515/06. P. és C-519/06. P. sz., GlaxoSmithKline Services és társai kontra Bizottság és társai ügyben 2009. október 6-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-9291. o.] 163. pontját).

67 Az ítélkezési gyakorlat által az uniós bíróság részére elismert felülvizsgálati jogkör terjedelmére vonatkozó kritériumokra tekintettel kell vizsgálni a kilencedik, tizedik, tizenegyedik és tizenkettedik jogalapot, amelyekkel a Bizottság azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság túllépte az ítélkezési hatáskörét, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a perbeli földterület piaci értékének, ebből eredően pedig a vitatott állami támogatás összegének meghatározása kapcsán megsértette a gondossági kötelezettségét. Ezzel összefüggésben a kilencedik és a tizedik jogalap a perbeli földterületen végzett telekrendezés értékére, míg a tizenegyedik és a tizenkettedik jogalap a földterület természetbeni értékére vonatkozik.

– A költségeken alapuló módszer választása, valamint a perbeli rendezetlen földterület piaci értékének felmérése

68 Elöljáróban, mint azt a főtanácsnok is megjegyezte az indítványának 138. és 139. pontjában: annak vizsgálata során, hogy állami támogatást képez-e, ha az állami hatóságok valamely földterületet magánszemély részére értékesítenek, a Bizottságnak a piacgazdasági magánbefektető kritériumát kell alkalmaznia annak ellenőrzése érdekében, hogy a támogatás feltételezett kedvezményezettje által fizetett ár megfelel-e annak az árnak, amelyet a rendes versenyfeltételek mellett eljáró magánbefektető kérhetett volna. E kritérium alkalmazása a Bizottság részéről általában összetett gazdasági értékelést feltételez (lásd ebben az értelemben a C-56/93. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1996. február 29-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-723. o.] 10. és 11. pontját,

valamint a C-328/99. és C-399/00. sz., SIM 2 Multimedia kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. május 8-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-4035. o.] 38. és 39. pontját).

69 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a Bizottságnak egy 1987-ben eladott földterület piaci értékét kellett meghatároznia tizenhárom évvel a vitatott adásvétel teljesítése után.

70 Ezenkívül nem vitatott, hogy a perbeli földterület Scott részére történő értékesítése során sem feltételmentes pályázati eljárásra, sem pedig független szakértői értékelésre nem került sor. Következésképpen, mint azt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 96. pontjában megállapította, a Bizottság feladata ezért összetett volt, és a perbeli földterület piaci értékének csupán megközelítő becslését eredményezhette.

71 A Bizottság a perbeli földterület, valamint az elvégzett telekrendezés értékének felmérése, következésképpen pedig a szóban forgó támogatás összegének meghatározása érdekében a perbeli földterület megszerzésével és a telekrendezéssel járó költségekből indult ki.

72 Jóllehet igaz, hogy – mint az a hatóságok általi földterület- és épületértékesítés állami támogatási elemeire vonatkozó bizottsági közleményből kiderül – a független szakvélemény igénybevétele olyan módszernek minősül, amely lehetővé teszi valamely földterület piaci értékének meghatározását, ez nem változtat azon, hogy az Elsőfokú Bíróság túllépte a bírósági felülvizsgálati jogkörének korlátait, mivel egyszerűen annak megállapítására szorítkozott, hogy a Bizottság a költségeken alapuló módszer előnyben részesítésével megsértette a gondossági kötelezettségét, és ezt annak bizonyítása nélkül állapította meg, hogy az ily módon figyelmen kívül hagyott körülmények a támogatás összegét illetően eltérő értékeléshez vezethettek volna. Másfelől az Elsőfokú Bíróság semmilyen nyilvánvaló mérlegelési hibát nem tárt fel.

73 Márpedig a Bizottság e módszer alkalmazásával a perbeli rendezetlen földterület piaci értékeként olyan összeget – vagyis 10,9 millió FRF-ot – határozott meg, amely egyrészt nagyjából megfelel a francia hatóságok által a közigazgatási eljárás során közölt adatoknak, másrészt pedig, amelyet megerősítenek az Orléans város képviselő-testületének 1994. május 27-i üléséről készült jegyzőkönyvben foglaltak is.

74 Ezzel összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy egyértelműen azonosítható e jegyzőkönyvnek az az alapvető eleme, amelyre a Bizottság az álláspontját alapította. E jegyzőkönyv ugyanis említést tartalmaz arról, hogy a perbeli rendezetlen földterületnek a Scott részére történő értékesítése során mennyi volt a természetbeni értéke. Következésképpen a Scott által állított azon körülmény, hogy a Bizottság által az említett jegyzőkönyvre tett utalások nyilvánvalóan nem felelnek meg a fellebbezéséhez csatolt dokumentumnak, önmagában nem bizonyulhat elegendőnek ahhoz, hogy kétségbe vonja e dokumentum elfogadhatóságát.

75 Továbbá – a főtanácsnok által az indítványának 160–163. pontjában ismertetett okokból – a Bizottságnak nem feltétlenül kellett volna kételkednie ezen adatok megbízhatóságában, mivel azok a műveletben részes egyik állami hatóságtól származnak, és magának a jegyzőkönyvnek a szövege szerint a perbeli földterület „természetbeni értékére" vonatkozó kezdeti hivatalos becslést tartalmaznak.

76 E pontosítások után azt is meg kell állapítani, hogy a Bizottság a Scott részére juttatott előny összegének számítása során kétségkívül tárgyi hibát követett el, amikor úgy vélte, hogy az Orléans városa által az 1975. és az 1987. év közötti időszakban megszerzett valamennyi telek a Scott részére odaítélt földterületnek felelt meg. Mindazonáltal nem nyert bizonyítást, hogy – ellentétben az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 113. pontjában megfogalmazott állításával – a Bizottságnak e hiba hiányában mindenképpen fel kellett volna vetnie az általa használt adatok megbízhatóságának kérdését.

77 Egyrészt ugyanis a perbeli földterületnek a Bizottság által alapul vett piaci értéke – vagyis négyzetméterenként 16 FRF – nagyjából megfelel a francia hatóságok által az 1997. március 17-i és május 29-i leveleikben megjelölt átlagos árnak, vagyis négyzetméterenként 15 FRF-nak.

78 Másrészt tudatában annak, hogy a Bizottság több alkalommal hangsúlyozta, hogy az említett érték nagyon mérsékelt becslését vette alapul, meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság által feltárt számítási hiba a Scottnak kedvezett.

79 Végül, még ha kifogásolható is, hogy a Bizottság a perbeli rendezetlen földterület megszerzési költségeinek meghatározása során nem tett tanúságot tökéletes logikáról, amikor az 1975 és 1987 közötti években szakaszosan megvalósított három ügylet átlagos árát vette figyelembe azon perbeli földterület piaci értékének meghatározása érdekében, amelynek eredeti telke nem volt azonosítva, ez nem változtat azon, hogy az Elsőfokú Bíróság a szóban forgó ügylethez hasonlóan bonyolult ügylettel szembesülve a jelen ügy körülményei között túllépte a bírósági felülvizsgálati jogkörét, amikor feltételezésből kiindulva megállapította, hogy a Bizottság megsértette a gondossági kötelezettségét. Hasonlóképp, az Elsőfokú Bíróság azt a nyilvánvaló mérlegelési hibát is elmulasztotta megjelölni, amelyet a Bizottság a módszer megválasztása, valamint annak alkalmazása során állítólag elkövetett.

80 Különösen, a Bizottság teljesen jogszerűen döntött úgy, hogy inkább a francia hatóságok által rendelkezésre bocsátott adatokból, valamint az Orléans város képviselő-testületének 1994. május 27-i üléséről készült jegyzőkönyvből indul ki, mint a francia adóhatóság által készített, az 1993. évi adóellenőrzés során felhasznált értékelésből. Mindazonáltal a jelen ügy körülményei között, amelyekre – mint azt a főtanácsnok az indítványának 140. pontjában megjegyezte – a francia hatóságok együttműködési készségének leplezetlen hiánya volt jellemző, az ilyen választás nem képezhet nyilvánvaló mérlegelési hibát.

– A perbeli földterületen elvégzett telekrendezés piaci értékének felmérése

81 Meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság a perbeli földterületen elvégzett telekrendezés piaci értékét illetően is elmulasztotta megjelölni, hogy a Bizottság a költségeken alapuló módszer választásával milyen nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el; következésképpen az Elsőfokú Bíróság túllépte a bírósági felülvizsgálati jogkörét.

82 Jóllehet igaz, hogy – mint az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 120. és 121. pontjában megállapította – az ügyiratból kitűnik, hogy a telekrendezés elvégzésének költségei, valamint annak kiterjedése tekintetében különbségek állnak fenn, hangsúlyozni kell, hogy az üzem területének a Scott-megállapodásban eredetileg előírtakhoz képest történő kiterjesztése nagyjából megfelel a Sempel által vállalt, a felszámolási zárómérlegéből megállapítható költségek túllépésének, vagyis 80%-os kiterjesztéshez képest 75,5%-os túllépésnek.

83 Így nem kifogásolható, hogy a Bizottság ezzel kapcsolatban nem kért felvilágosítást a Scottól, mivel az üzem területének kiterjesztése és a költségek túllépése közötti kapcsolat nagy valószínűséggel levezethető. Legalábbis az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 122. pontjában megállapította, hogy maguk a felek sem tudták a tárgyaláson megmagyarázni, hogy az üzem méretének növelése mennyiben kérdőjelezhetné meg a Sempel felszámolási zárómérlegéből megállapítható költségeket.

84 Ezért e megfontolások összességéből következik, hogy mivel az Elsőfokú Bíróság nem bizonyította, hogy a Bizottság a perbeli földterület és a rajta elvégzett telekrendezés piaci értékének meghatározása során nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, túllépte a felülvizsgálati jogkörének korlátait, amikor az általa megállapított tények alapján

úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a perbeli földterület piaci értékének vizsgálata során megsértette a gondossági kötelezettségét.

85 Mindazonáltal, jóllehet igaz, hogy az Elsőfokú Bíróság a Bizottság által alkalmazott módszerben és számításokban egy számítási hibát, valamint néhány megközelítő becslést tárt fel, hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott ítélet rendelkező részében nem semmisítette meg a vitatott határozat 1. cikkét, vagyis nem találta úgy, hogy ebben az ügyben a vizsgálati eljárás során elkövetett hibák és megközelítő becslések olyan súlyosak lettek volna, hogy a vitatott határozat egészének jogszerűségét kétségbe vonják.

86 Következésképpen a kilencedik, tizedik, tizenegyedik és tizenkettedik jogalapnak helyt kell adni.

A hetedik jogalapról, amely azon alapul, hogy az Elsőfokú Bíróság a Bizottság becsléseinek megkérdőjelezése során bizonyítékok helyett feltételezésekből indult ki

A felek érvei

87 A Bizottság a hetedik jogalapjában azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak a francia hatóságok és a Scott leveleiben foglalt információk alapján kétségbe kellett volna vonnia a becsléseit. Ezzel összefüggésben a Bizottság szerint nem olyan megdönthetetlen bizonyítékokról van szó, amelyek kétségbe

vonhatták volna a Bizottság mérlegeléseinek megalapozottságát, hanem sokkal inkább olyan állításokról, amelyeket a Bizottságnak nem feltétlenül kell figyelembe vennie.

88 A Scott úgy véli, hogy a Bizottság elfedi azt a körülményt, hogy az Elsőfokú Bíróság bizonyítékokra alapította az álláspontját. A Scott levelében foglalt nyilatkozatok ugyanis önmagukban bizonyítékoknak minősülnek.

89 Mindamellett Loiret megye hangsúlyozza, hogy valóban léteznek azok a dokumentumok, amelyekből a Scott levelében hivatkozott információk származnak.

A Bíróság álláspontja

90 Mint azt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 56. és 95. pontjában megállapította, a Bizottság az EK-Szerződésben foglalt, az állami támogatásokra vonatkozó alapvető szabályok megfelelő alkalmazása érdekében köteles a kifogásolt intézkedések vizsgálatára irányuló eljárást alaposan és pártatlanul lefolytatni abból a célból, hogy a végleges határozat meghozatala során a lehető legteljesebb körű és legmegbízhatóbb információk álljanak rendelkezésére (lásd ebben az értelemben a C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-1719. o.] 62. pontját).

91 Emlékeztetni kell arra is, hogy az uniós bíróságnak az állami támogatással kapcsolatos határozat jogszerűségét azon információk alapján kell megítélnie, amelyek a határozat meghozatalakor a Bizottság rendelkezésére álltak (a C-390/06. sz. Nuova Agricast ügyben 2008. április 15-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-2577. o.] 54. pontja).

92 E nézőpontból mindjárt az elején meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság nem olyan adatok alapján vizsgálta felül a megtámadott határozatot, amelyek a meghozatalának időpontjában nem álltak a Bizottság rendelkezésére.

93 A jelen esetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 124–142. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak nem volt tudomása azokról az információkról, amelyek a vitatott földterület értékének meghatározása során ténylegesen hasznosnak bizonyulhattak volna.

94 Különösen, mint az a megtámadott ítélet 125. pontjából kitűnik, az Elsőfokú Bíróság a Scott levelére, valamint a francia hatóságok 2000. február 21-i levelére utalt, amelyek először is a perbeli földterületnek a francia adóhatóság által az 1987. év során elvégzett felmérésére hivatkoztak. Másodszor, e levelek utaltak a Galtier szakértői iroda által a perbeli földterületre vonatkozóan 1996-ban készített szakvéleményre, valamint a Scott által a Kimberley-Clark Corp. részére értékesített aktív eszközök azon értékelésére is, amelyet a vagyonfelügyelő 1996 januárjában készített el.

95 Márpedig e három dokumentumot illetően mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy a közigazgatási eljárás során azokat sem a Scott, sem pedig a francia hatóságok nem bocsátották a Bizottság rendelkezésére. Továbbá e levelek közül a Scott levele legkorábban a Bizottság által kivételesen meghosszabbított határidő végén, a francia hatóságok levele pedig még később, e határidő lejártát követően érkezett be a Bizottsághoz. Végül, mint azt a főtanácsnok az indítványának 120. és 121. pontjában megjegyezte, mind a Scott levele, mind pedig a francia hatóságok levelei csak olyan homályos állításokat tartalmaztak a szóban forgó vagyontárgyak értékére vonatkozóan, amelyek nem bizonyulhattak elegendőnek ahhoz, hogy a Bizottság köteles legyen akár figyelembe venni azokat, akár pedig a vizsgálati eljárást újra megindítani.

96 Ezzel összefüggésben először is a Galtier iroda szakvéleményét és a vagyonfelügyelő által végzett értékelést kilenc évvel a perbeli földterületnek a Scott részére történő értékesítését követően végezték el. E feltételek mellett a Bizottságnak jogában állt mellőzni az említett felmérések tartalmának vizsgálatát, amennyiben úgy vélte, hogy az

Orléans város képviselő-testületének 1994. május 27-i üléséről készült jegyzőkönyvből származó becslések alapján megbízhatóbb információk állnak rendelkezésére.

97 Másodszor, és mint azt az Elsőfokú Bíróság is megállapította a megtámadott ítélet 125. pontjában, nem magától értetődő, hogy a perbeli földterület adóellenőrzés során alapul vett értéke e földterület forgalmi értékét tükrözi. Következésképpen – és ellentétben azzal, amit az Elsőfokú Bíróság megállapított – a Bizottság helyesen állapíthatta meg, hogy nem volt releváns a perbeli földterületre vonatkozóan az adóhatóság által készített értékelés csatolását kérni.

98 Ezért az eddigiekből következik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a vitatott határozat meghozatalának időpontjában rendelkezésére álló bizonyítékok alapján megsértette a gondossági kötelezettségét azon egyszerű oknál fogva, hogy egyrészt sem a Scottot, sem a francia hatóságokat nem hívta fel azoknak az értékeléseknek a csatolására, amelyekre csupán hivatkoztak a Bizottság által kialakított értékelés megkérdőjelezése végett, másrészt pedig, hogy a vizsgálati eljárás ismételt megindítását sem rendelte el.

99 Következésképpen a hetedik jogalapnak is helyt kell adni.

100 E megfontolások összességéből következik, hogy a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni, amennyiben az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Bizottság megsértette az alapos és pártatlan vizsgálatra irányuló kötelezettségét.

Az ügynek az Elsőfokú Bíróság elé történő visszautalásáról

101 A Bíróság alapokmánya 61. cikkének első bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság az Elsőfokú Bíróság határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti.

102 Mivel az Elsőfokú Bíróság a Scott által a keresetének alátámasztása érdekében felhozott jogalapok közül csak a negyediket vizsgálta meg, az ügyet vissza kell utalni az Elsőfokú Bíróság elé.

103 Mivel a Bíróság az ügyet visszautalta az Elsőfokú Bíróság elé, a fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának T-366/00. sz., Scott kontra Bizottság ügyben 2007. március 29-én hozott ítéletét hatályon kívül helyezi.

2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.

3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások